

Η Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου.

Αρχιμανδρίτης Γεώργιος Καψάνης (†).

Βρισκόμαστε ακόμα στην εορτή των Χριστουγέννων, διότι και σήμερα, δεύτερη ημέρα της εορτής, Χριστούγεννα έχουμε. Αλλά ιδιαιτέρως η Εκκλησία μας τιμά σήμερα την Υπεραγία Θεοτόκο, δηλαδή το πρόσωπο εκείνο το οποίο περισσότερο από κάθε άλλο άνθρωπο συνήργησε στην Γέννηση του Σωτήρος μας Χριστού. Γι' αυτό η Εκκλησία μας σήμερα επιτελεί Σύναξη, συνάγει δηλαδή τους πιστούς. Συγκεντρώνονται οι Χριστιανοί για να προσφέρουν την θεία Ευχαριστία και να εορτάσουν εις τιμήν της Παναγίας μας και από ευγνωμοσύνη προς την Υπεραγία Θεοτόκο.

Επειδή όμως συμπίπτει σήμερα και η Κυριακή μετά τα Χριστούγεννα, συνεορτάζεται και η μνήμη τριών προσώπων, τα οποία και αυτά είχαν μία άμεση σχέση με τον Κύριό μας.

Πρώτον, του Δαβίδ του βασιλέως και προφήτου, ο οποίος όχι μόνο προφήτευσε την έλευση του Κυρίου, αλλά ήταν και εκ των κατά σάρκα προγόνων του Κυρίου μας. Και όπως είχε προφητευθεί, από την κληρονομία και βασιλεία του βασιλέως Δαβίδ θα προερχόταν ο Μεσσίας.

Δεύτερον, του δικαίου Ιωσήφ, ο οποίος προστάτευσε την Υπεραγία Θεοτόκο και ήταν το όργανο εκείνο της θείας Προνοίας, για να οικονομήσει την πάναγνο Θεοτόκο και να την φυλάξει από τις κοινωνικές επιπτώσεις μιας αυστηρής και συντηρητικής κοινωνίας, όπως ήταν τα χρόνια εκείνα η κοινωνία, έναντι της εκ Παρθένου γεννήσεως. Διότι φυσικά ο κόσμος δεν ε γνώριζε το μυστήριο και το υπέρ φύσιν της Γεννήσεως του Κυρίου, και συνεπώς η Κυρία Θεοτόκος, εάν ήταν άνευ ανδρός, θα κινδύνευε. Και, όπως φαίνεται, ο άγιος Ιωσήφ ήταν άνθρωπος μεγάλης αρετής, πραότατος, ειρηνικός, αγαθός, και βοήθησε πολύ στο να προστατευθεί και η Κυρία Θεοτόκος αλλά και το Θείο Βρέφος. Και ήταν υπάκουος στο θέλημα του Θεού, και όταν δι' οπτασίας ο άγγελος του παρήγγελλε τούτο ή εκείνο, με απλότητα καρδιάς ο άγιος Ιωσήφ το δεχόταν.

Και τρίτον, του αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, ο οποίος ανήκει στους κατά σάρκα συγγενείς του Κυρίου. Διότι ο Κύριος, όπως γνωρίζουμε και αναφέρεται στα ιερά Ευαγγέλια, είχε και τέσσερεις αδελφούς. Όχι όμως αδελφούς εκ της Υπεραγίας Θεοτόκου – μη γένοιτο, διότι η Κυρία Θεοτόκος ήταν αιειάρθετος – αλλά επρόκειτο είτε περί εξαδέλφων του Κυρίου είτε περί τέκνων του Ιωσήφ από σύζυγο την οποία είχε πριν μνηστευθεί την Κυρία Θεοτόκο.

Εκ των τριών αυτών προσώπων, τα οποία εορτάζουμε σήμερα, φαίνεται ότι ο Κύριος έγινε πλήρης άνθρωπος και είχε συγγενείς. Ήταν όντως ο Υιός του ανθρώπου. Όχι μόνον ο Υιός του Θεού, αλλά και ο Υιός του ανθρώπου. Και εάν δεν ήταν ο Υιός του ανθρώπου, δεν θα μπορούσε να μας σώσει. Αλλά συγχρόνως ήταν και Υιός του Θεού. Και εάν δεν ήταν και Υιός του Θεού, πάλι δεν θα μπορούσε να μας σώσει. Μας σώζει, επειδή είναι Υιός του ανθρώπου και Υιός του Θεού.

Αυτό το Μυστήριο του Θεανθρώπου Χριστού είναι το Μυστήριο της σωτηρίας μας, το οποίο τελεσιουργείται μέσα στην αγία μας Εκκλησία και το οποίο σήμερα – όψεις αυτού του Μυστηρίου – εορτάζουμε, εορτάζοντας τόσο την Κυρία Θεοτόκο, την Μητέρα του Χριστού μας, όσο και τους τρεις αυτούς δικαίους και αγίους άνδρες.

Ας ευχηθούμε να πρεσβεύουν για μας στον Κύριο με τις ισχυρές πρεσβείες τους, και ιδίως ο άγιος Ιωσήφ. Διότι υπάρχει παράδοση και αποκαλύψεις γι' αυτό το θέμα, ότι ο άγιος Ιωσήφ έχει μεγάλη παρρησία στον Κύριο. Να πρεσβεύουν, ώστε και εμείς να είμαστε μάρτυρες της θείας Του Ενανθρωπήσεως εκ πείρας πνευματικής. Ο Χριστός να μην είναι για μας μία ιδέα, μία ιδεολογία, αλλά να είναι ο ζωντανός Θεάνθρωπος, με τον οποίο εμείς έχουμε καθημερινή συγγένεια, πνευματική οικειότητα, αίσθηση της παρουσίας Του και της αγάπης Του και της Χάριτός Του, και αυτό θα είναι και το νόημα της ζωής μας αλλά και η αληθινή χαρά της ζωής μας.

Ευχόμαστε και στους αδελφούς προσκυνητές, που συνεορτάζουν μαζί μας, να έχουν πλούσια την Χάρη του σαρκωθέντος Κυρίου και, ενισχυμένοι απ' όσα είδαν και έζησαν και άκουσαν αυτές τις άγιες ημέρες στο Άγιον Όρος, να εξέλθουν στον κόσμο φέροντες και αυτοί εν μέσω γενεάς διεστραμμένης και αποστατούσης από τον Θεό των Πατέρων μας ακλόνητη την ομολογία και την πίστη τους προς τον σαρκωθέντα Κύριο και Λυτρωτή μας και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό.

**Από το βιβλίο: Αρχιμανδρίτου Γεωργίου, Ομιλίες σε ακίνητες
Δεσποτικές και Θεομητορικές Εορτές. Έκδ. Ι.Μ. Οσίου Γρηγορίου, Άγιον
Όρος 2015, σελ. 182.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>